سفر تازه علی قمصری از قزوین آغاز می‌شود

موزیک ویدئو «سیرانا؛ بهشتی که در شعر جا ماند» با آهنگسازی اردشیر کامکار و خوانندگی شاهرخ هدایتی به زبان کُردی منتشر شد. پروژه «راه ابریشم موسیقی» عنوان سفرنامه تازه علی قمصری است که این بار با رویکردی متفاوت و با همراهی گروه «همنوازان حصار» در جاده‌های ایران دنبال می‌شود. این سفر از ابتدای آذرماه و از شهر قزوین آغاز و قرار است در ادامه، با حضور در شهرهای مختلف کشور، مخاطبان را به تماشای اجراهای موسیقایی دعوت کند. دو اجرای نخست این پروژه سوم آذر در سالن تئاتر شهر قزوین و چهارم آذر در سالن هلال احمر زنجان برگزار می‌شود و فروش بلیت این اجراها، قزوین از ساعت ۱۲ و اجرای زنجان از ساعت ۱۸ روز گذشته جمعه ۲۹ آبان از طریق سامانه فیدیبوآرت آغاز شده است.



ایرنا

ناهید مسلمی، ژاکلین آواره و سینا رازانی در نمایش «مرلین»

نمایش «مرلین» به نویسندگی و کارگردانی مهدیس زارع‌نژاد و تهیه‌کنندگی محمد قدس، از نیمه آذرماه در تماشاخانه هما روی صحنه می‌رود. ناهید مسلمی، ژاکلین آواره و سینا رازانی به‌عنوان بازیگران نمایش «مرلین» معرفی شدند. در توضیح این اثر نمایشی آمده است: «در نمایش مرلین، چیزهایی درباره مرلین خواهید دید و خواهید شنید که پیش از این هرگز ندیده و نشنیده‌اید. مرلین در خانه‌اش اسرار زیادی را فاش می‌کند.» «مرلین» دومین تجربه مهدیس زارع‌نژاد در مقام نویسنده و کارگردان است که با تهیه‌کنندگی محمد قدس، از نیمه آذرماه میزبان علاقه‌مندان به تئاتر خواهد بود. اسامی دیگر عوامل و همچنین زمان آغاز پیش‌فروش بلیت نمایش متعاقباً اعلام خواهد شد.



صباخبر

گفت‌وگوی صبا با مسعود میرطاهری کارگردان نمایش «خانه من جهنم»

آدم‌هایی گرفتار در چرخه عشق و تملک

ناصر ارباب - نمایش «خانه من جهنم» به کارگردانی مسعود میرطاهری، به مناسبات انسانی و رابطه‌هایی می‌پردازد که گاه به نام عشق شکل می‌گیرند، اما در چرخه‌ای از وابستگی، تعصب و مالکیت به آسیب و ویرانی می‌رسند. این نمایش با انتخاب یک هتل کوچک و قدیمی در شهری دورافتاده، جهانی واقع‌گرا را پیش روی مخاطب قرار می‌دهد؛ جهانی که شخصیت‌هایش در روابط نادرست گرفتار شده‌اند و توان خروج از آن را ندارند. میرطاهری در گفت‌وگو با صبا از دغدغه‌های خود در شکل‌گیری این اثر، شیوه هدایت بازیگران و تجربه اجرای آن می‌گوید.

مسعود میرطاهری درباره دغدغه محوری خود در اجرای «خانه من جهنم» گفت: دغدغه اصلی من، تأثیر رابطه‌های کورکورانه بر زندگی انسان‌هاست؛ رابطه‌هایی که گاهی به نام عشق شکل می‌گیرند، اما در نهایت به مالکیت، کنترل و آسیب منتهی می‌شوند. از سوی دیگر، وابستگی به گذشته و ناتوانی در عبور از آن نیز می‌تواند انسان را در چرخه‌ای گرفتار کند که حتی متوجه ویرانگر بودنش نیست. آدم‌ها گاهی نه از سر بدخواهی، بلکه به دلیل ناآگاهی و ناتوانی در شناخت خود و دیگری به یکدیگر آسیب می‌زنند. دوست دارم تماشاگر پس از دیدن نمایش، به روابط خودش فکر کند و از خود بپرسد آیا آنچه را عشق می‌نامد، واقعاً عشق است یا شکلی از وابستگی و تملک؟

او درباره انتخاب فضای نمایش توضیح داد: در طراحی و کارگردانی تلاش کردیم به فضایی مینیمال، منظم و واقع‌گرا برسیم. مکان نمایش، هتلی کوچک و قدیمی در شهری دورافتاده است. نمی‌خواستیم با فضاسازی اغراق‌آمیز یا ایجاد خفقان بصری، وضعیت شخصیت‌ها را به تماشاگر تحمیل کنیم. برایم مهم بود فضا ساده، خالی و حتی تا اندازه‌ای ملال‌آور باشد؛ همان‌طور که زندگی در چنین شهر و مکانی می‌تواند فاقد تنوع و اتفاق تازه باشد.

این کارگردان درباره معیارهای انتخاب بازیگران بیان کرد: میزان تجربه کاری و توانایی‌های تکنیکی بازیگران برایم اهمیت داشت. ترجیح می‌دادم بازیگر نقش دختر چهره‌ای شناخته‌شده نباشد؛ البته هم‌خوانی فیزیکی میان ما نیز باید قابل‌قبول می‌بود. در کنار این موارد، شناخت قبلی از بازیگران اهمیت زیادی داشت. ترجیح می‌دادم پیش‌تر با یکدیگر کار کرده باشیم و از توانایی‌ها و شیوه کاری هم شناخت داشته باشیم. اعتماد متقابل در شکل‌گیری روابط روی صحنه مؤثر است.

میرطاهری با اشاره به شیوه هدایت بازیگران گفت: در کنار رسیدن به فضایی رئال و واقع‌گرایانه، بر زیرمتن دیالوگ‌ها و داشتن هدف مشخص در هر صحنه تأکید داشتم. بازیگر باید بداند هر جمله را با چه نیتی بیان می‌کند و در هر لحظه به دنبال چیست. نکته دیگر حفظ انرژی و ظرفیت صحنه بود. نمی‌خواستم واقع‌گرایی به سکون یا افت انرژی منجر شود؛ بازی باید زنده، هدفمند و سرشار از کشمکش باقی می‌ماند.



او درباره روند تمرین‌ها نیز توضیح داد: نزدیک به دو ماه تمرین داشتیم. معتقدم تمرینی که هر روز در آن هیچ تغییری اتفاق نیفتد، تمرین موفقی نیست. میزانسن‌ها و حتی چیدمان میز و صندلی‌ها را بارها تغییر دادیم تا به امکان‌های تازه برسیم. در کنار تجربه‌های عملی، گفت‌وگوهای زیادی درباره شخصیت‌ها و موقعیت‌ها داشتیم و خوانش‌های متعددی انجام دادیم.

میرطاهری در پایان درباره تعامل با بازیگران و اختلاف‌نظرهای احتمالی در تمرین‌ها گفت: معتقدم بازیگر خوب می‌تواند ایده‌ها و نگاه‌های تازه‌ای به کارگردان ارائه دهد. گاهی به تضادهای جدی می‌رسیدیم، اما از بازیگران می‌خواستم ابتدا با پیشنهاد من پیش بروند. اگر احساس می‌کردند نمی‌توانند با آن ارتباط برقرار کنند، از پیشنهاد خودشان استفاده می‌کردیم. برای من مهم بود به راه‌حل درست برسیم، نه اینکه صرفاً بر نظر کارگردان یا بازیگر پافشاری کنیم.

صباخبر

